

SKOLLÄRARE
JOHN CHRONSCHOUGHS
MEMOARER

NY FÖLJD
FRÅN HANS FÖRSTA LÄRARETID

TILL TRYCKET BEFORDRADE

AF
AUGUST BONDESON

ANDRA UPPLAGAN

STOCKHOLM
ALBERT BONNIERS FÖRLAG

STOCKHOLM 190
A.-B FAHLCRANTZ' BOKTRYCKERI

Till läsaren.

Detta är andra delen af de memoarer, som folkskolläraren John Chronsoughs efterlevande moder Lena Jönsdotter på Krontorpet i Glimminge, förtroende- och godhetsfullt tillåtit mig att utgifva.

För boken inflytande medel komma, enligt enkan Lena Jönsdotters önskan, att användas till ett jernstaket ikring sonens nyresta grafvård, dock så stort, att äfven hon sjelf kunde derinom få plats att ligga.

På Chronsoughs memoarverk vill jag tilllämpa hvad den gamle Göteborgsmagistern yttrade om skalbaggen:

»Om man betraktar en skalbagge ofvanifrån, så sönderfaller den i tre delar: caput, thorax och abdomen.»

Första delen af Chronsough, som utgafs till julen år 1897, är caput.

Denna del är följaktligen thorax.

I sino tid torde den gunstige läsaren äfven få göra bekantskap med abdomen.

Till slut må anmärkas, att kapitelindelningen
i denna nya följd är verkställd af utgifvaren.

Göteborg i april 1904.

Högaktningsfullt

August Bondeson.

FÖRSTA KAPITLET.

Chronschough blir ordinarie lärare.

»Ingen är profet i sitt fädernesland», säger ju ett gammalt ordspråk och gör såsom sådant ett visst anspråk på allmängiltig betydelse.

Men för min särskilda del vågar jag dock härvidlag säga: »Ingen regel utan undantag».

Ty hvad mig själf beträffar, kan jag med skäl påstå, att ingen kunnat blifva emottagen med större heder och uppmärksamhet än jag, då jag efter fullbordade studier vid seminarium anlände till mitt »fädernesland», Glimminge.

Visserligen hade en del äldre bondqvinor och andra deras gelikar af samma kaliber en viss benägenhet att ihågkomma, det jag ursprungligen varit endast den lille torparens son Johannes på Krontorpet; men redan mitt nya namn, John Chronschough, var särdeles väl egnadt att sätta en dam för hvarje närgången sammanblandning af min gamla och min nya personlighet.

Till att befästa mitt anseende bidrog äfven i högst vesentlig mån den honnör, som herden i församlingen, min gamle f. d. lärare och välgörare,